C/ Joan Batllori, 21 | 08980 Sant Feliu de Llobregat
93 666 18 59 | cinebaix@cinebaix.com
www.cinebaix.cat

Segueix-nos a:

Shorta. El peso de la ley

Títol original: *Shorta* **Direcció i guió:** Anders Ølholm, Frederik Louis Hviid **País:** Dinamarca **Durada:** 108 min **Any:** 2020 **Gènere:** Acció, *thriller* policíac **Interpretació:** Jakob Ulrik Lohmann, Simon Sears, Tarek Zayat, Issa Khattab, Özlem Saglanmak, Arian Kashef, Josephine Park, Dulfi Al-Jabouri, Michael Brostrup... **Música:** Martin Dirkov **Fotografia:** Jacob Møller **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 04/06/2021
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

A la Dinamarca actual, una societat multicultural, segregada i plena de tensions racials, en Talib, un jove immigrant de segona generació, entra en coma estant sota tutela policial. Mentre els agents de policia Hoyer i Andersen fan una patrulla rutinària pel gueto de Svalegarden, s'anuncia la mort del jove, i això desencadena violents disturbis al veïnat, que es converteix en un infern sense sortida per als agents. (Sensacine)

CRÍTICA

07.09.2020 - VENÈCIA 2020: Frederik Louis Hviid i Anders Ølholm ofereixen una dura història de crims danesa amb missatge social, prenent presoners i mostrant poca misericòrdia

Els que busquin joies entre les pel·lícules seleccionades aquest any a la Setmana Internacional de la Crítica del Festival Internacional de Cinema de Venècia han de veure ***Shorta***, el primer llargmetratge conjunt a la gran pantalla dels directors danesos **Frederik Louis Hviid** i **Anders Ølholm**. I és una prova sòlida de fins on ha arribat el cinema policíac nòrdic en l'últim quart de segle.

Fa 25 anys, va aparèixer una pel·lícula granulada i de baix pressupost als cinemes danesos. Abans d'això, el gènere policíac nacional comptava amb actors destacats per interpretar els ombrívols servents de la llei i l'ordre, que s'enfrontaven als seus problemes familiars i amb la beguda. Si bé algunes d'aquestes produccions havien resultat convincents, aquesta nova pel·lícula, *Pusher*, era diferent. Les seves representacions autèntiques, crueltat violenta, desesperació i força van obrir les portes a un estil nou. A partir d'aquest moment, com poden corroborar els fanàtics de *The Killing*, *El Puente* i *Los casos del Departamento Q*, aquest estil ha estat constant i ha millorat amb el temps.

El mateix passa amb ***Shorta***, un projecte conjunt entre Frederik Louis Hviid, director de la sèrie *La ruta del dinero*, i Anders Ølholm, guionista de *Letters for Amina* i *Antboy*, que suposa el seu debut com a directors de cinema. Som a la Dinamarca actual, una societat multicultural i segregada on hi ha tensions. Per raons que encara desconeixem, un jove immigrant de segona generació que estava sota custòdia policial està en coma. Mentrestant, els agents de policia Hoyer (**Simon Sears** d'*Algo en que creer*) i Andersen (**Jacob Lohmann**, de *When the Dust Settles*) fan una patrulla de rutina a Svalegården, una mena de gueto on la majoria de la població és immigrant. Quan s'anuncia la mort del jove, comencen els disturbis i l'infern. Els nostres dos antiherois es troben atrapats i han de caminar a través del foc, l'aigua, el formigó i la sang per arribar a l'altre costat.

Shorta (que en àrab significa "policia") ofereix una història densa, amb presoners i que mostra poca misericòrdia. Pedres i ampolles volen pels aires, els tirotejos i les baralles cos a cos són violents i nombrosos, i un gos de baralla també mostra les dents. Però fins i tot un gueto de formigó té el seu propi grup de nois bons, que apareixen en unes escenes poètiques on Andersen rep un tret i és ajudat per desconeguts, que ofereixen un raig de llum en un túnel fosc que sembla interminable.

Quant als aspectes tècnics, ***Shorta*** podria competir amb pel·lícules de John Carpenter o Walter Hill, amb l'atmosfera d'*El Odio* o *Los Miserables*, i amb un toc del pertorbador so de Gaspar Noé en la música. Si bé el moment de l'estrena de la pel·lícula, que coincideix amb les recents protestes per George Floyd, pot semblar estrany, les seves observacions es poden atribuir a l'astut comentari social dels directors sobre uns incidents que ocorren massa sovint actualment.

Jan Lumholdt – cineuropa.org